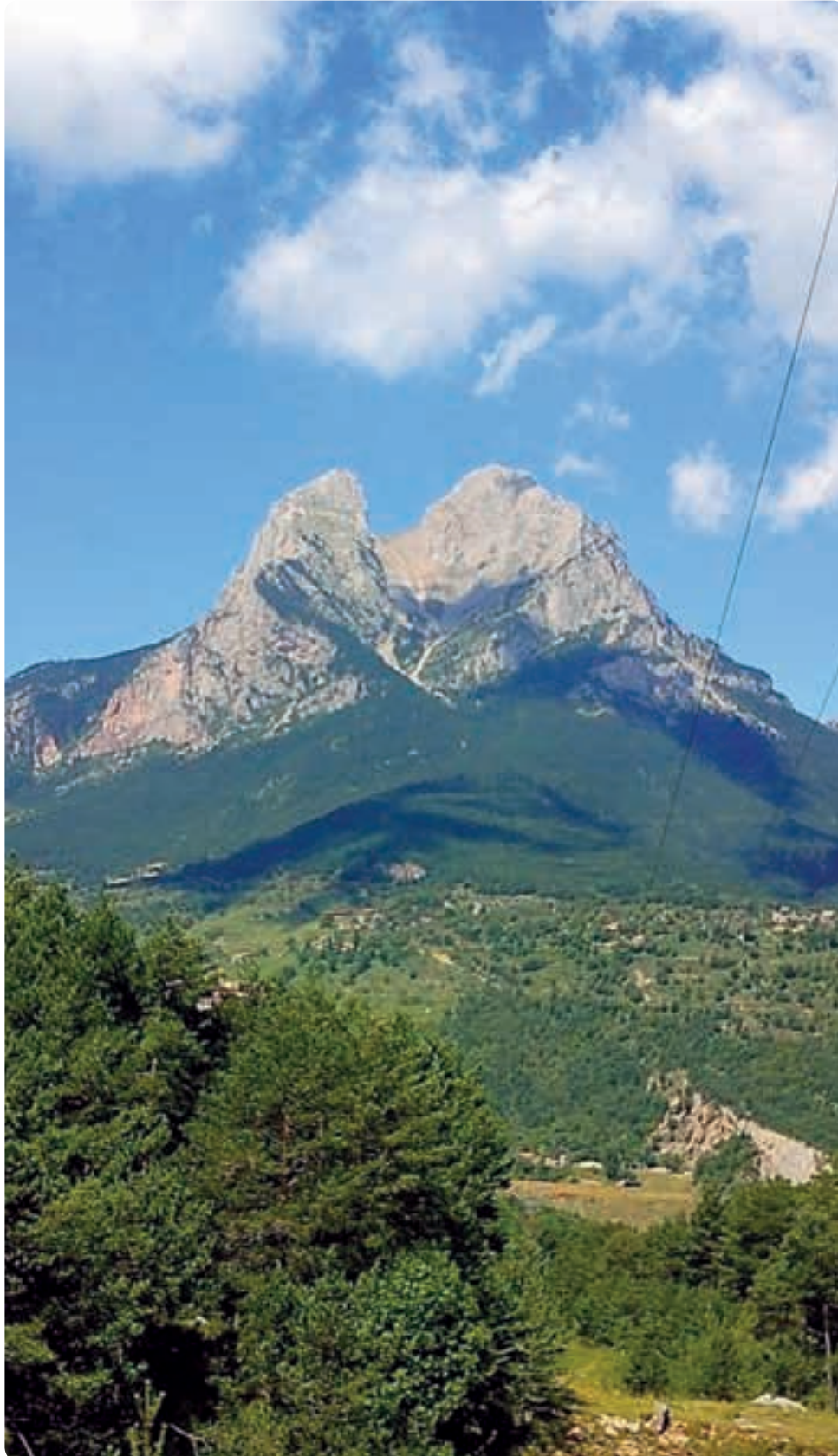

Full diocesà

4 d'agost del 2019

El nostre territori

Fa unes quantes setmanes, el bisbat de Solsona presentava un documental titulat «425 anys: una història de resistència». A més de servir per a conèixer la història de la diòcesi solsonina, s'hi mostraven un seguit d'imatges, gravades moltes d'elles en dron, amb les quals els espectadors pogueren gaudir del meravellós paisatge del territori del bisbat, així com dels santuaris, esglésies i capelles que el formen.

Ara, en aquest temps de vacances per a molts, és el moment ideal per a conèixer *in situ* aquests llocs meravellosos: el santuari de Queralt, en el qual a més de visitar la Mare de Déu es pot fer una bona caminada per aquest indret berguedà; el santuari de Lord, semblantment, pujant a peu a la mola i des d'allà contemplant en silenci el paisatge del Solsonès; el santuari del Miracle, amb el seu retaule impressionant. I per què no aprofitar-ho per a visitar esglésies com la de Bellpuig, que guarda en el seu interior el mausoleu dels Cardona, o l'església de Santa Maria de Cervera, o la catedral de Solsona, per esmentar-ne algunes de les que van sortir en el documental?

No cal anar gaire lluny per a descobrir llocs encisadors on la presència del Senyor i de les marededéus poden ajudar a gaudir d'unes vacances serenes i tranquil·les. Bon estiu!

«Cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist»

Diumenge XVIII durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de l'Eclesiastès

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

(1,2,2,21-23)

Salm responsorial

Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.

(Salm 89)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

(3,1-5.9-11)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convinceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingués diners de so-

bres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu".»

(12,13-21)

«Ni que algú tingués diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida»

Una societat de la insensatesa

Jean Hakolimana, prev.

Fa dos mil anys, Jesús tractava d'insensat un home que va reduir la seva vida a reposar, menjar, beure i divertir-se. Avui dia, el seu discurs cauria en un buit espantós. És que ara no és tema ni d'un ni d'uns quants. És l'ideal col·lectiu. Fa temps que la societat moderna ha institucionalitzat el consum: gairebé tot s'orienta a gaudir de productes, serveis i experiències sempre nous. Cada mes ens pressionen amb noves marques i models per a satisfer necessitats creades per la mateixa publicitat i la moda. Sempre hi ha hagut, en la història dels pobles, corrents i gustos fluctuants. La novetat d'avui és «l'imperi de la moda», que s'ha convertit en el motor principal de la societat. Ja no són les religions ni les ideologies les que orienten els comportaments de la majoria. La publicitat i la seducció de la moda van substituint l'Església, la família i l'escola. Vivim una pressió social tan forta que és difícil conrear un estil de vida més sobri i sa.

L'evangeli no busca pas demonitzar aquesta societat. Adverteix del risc de deixar-se arrossegar frívolament per qualsevol moda o reclam, reduint l'existència al pur benestar material. La paràbola evangèlica convida a descobrir la insensatesa que es pot amagar en aquest plantejament de la vida. Per a encetar-ho en la vida no n'hi ha prou de passar-s'ho bé. L'ésser humà no necessita tan sols plaer i benestar. Està fet també per a conrear l'esperit, conèixer l'amistat i la tendresa, experimentar el misteri del transcendent, buscar el Creador, viure la solidaritat, etc. La vida és també un cert grau d'inseguretat. La seguretat és quan tot està resolt, quan res no ens pot passar, és la negació de la vida.

La imatge

Voldríem assegurar-nos la vida, que tot ens anés bé: tenir bona feina, que el lladre no entri a casa, gaudir de bona fama, que els nostres guanyin sempre... A tot això dediquem atenció, estem tranquils i descansats.

Tanmateix ningú no ens assegura que mai no estiguem malalts o que no passem tensions i lluites. Potser no tindrem seguretat des del caire humà, però l'amor de Déu es manté.

[El ric insensat \(1627\). Rembrandt](#)

Agenda

Lit. hores: Setmana II

5 dilluns

La dedicació de Santa Maria la Major
—La Mare de Déu de les Neus
Nm 11,4b-15/Salm 80/Mt 14,13-21

6 dimarts

—La Transfiguració del Senyor (popularment, sant Salvador)
Dn 7,9-10.13-14 o bé 2Pe 1,16-19/
Salm 96/Lc 9,28b-36

7 dimecres

—Sant Albert de Sicília
—Sant Sixte II
—Sant Gaietà
Nm 13,1-2.25-14,1.26-29.34-35/
Salm 105/Mt 15,21-28

8 dijous

—Sant Domènec de Guzmàn
Nm 20,1-13/Salm 94/Mt 16,13-23

9 divendres

—Santa Teresa-Benedicta de la Creu (Edith Stein)
Os 2,16b.17de.21-22/Salm 44/Mt 25,1-13

10 dissabte

—Sant Llorenç
—Sant Jonathan
—Santa Paula
2Co 9,6-10/Salm 111/Jn 12,24-26

11 diumenge XIX de durant l'any / Cicle C

—Santa Clara d'Assís
—Santa Susanna
Sv 18,6-9/Salm 32/He 11,1-2.8-19/
Lc 12,32-48

Crist viu: camins de joventut

Sant pare Francesc

134. Com es viu la joventut quan ens deixem il·luminar i transformar pel gran anunci de l'Evangeli? És important fer-se aquesta pregunta, perquè la joventut, més que un orgull, és un regal de Déu: «Ser jove és una gràcia, una fortuna.» És un do que podem malgastar inútilment o bé podem rebre agraïts i viure'l amb plenitud.

139. Temps enrere un amic em va preguntar què veig jo quan penso en un jove. La meva resposta fou que «veig un noi o una noia que busca el seu propi camí, que vol volar amb els peus, que s'aboca al món i mira l'horitzó amb ulls plens d'esperança, plens de futur i també d'il·lusions. El jove camina amb dos peus com els adults; però, a diferència dels adults, que els tenen paral·lels, en posa un davant de l'altre, disposat a anar-se'n, a partir. Sempre mirant cap endavant. Parlar de joves significa parlar de promeses, i significa parlar d'alegria. Els joves tenen molta força, són capaços de mirar amb molta esperança. Un jove és una promesa de vida que porta incorporat un cert grau de tenacitat; té la suficient bogeria per a poder-se auto-enganyar i la suficient capacitat per a poder curar-se de la desil·lusió que pugui derivar-ne».

169. Proposo als joves anar més enllà dels grups d'amics i construir «l'amistat social, buscar el bé comú. L'enemistat social destrueix. I una família es destrueix per l'enemistat. Un país es destrueix per l'enemistat. El món es destrueix per l'enemistat. I l'enemistat més gran és la guerra. I avui dia veiem que el món s'està destruint per la guerra. Perquè són incapaços d'asseure's i parlar [...]. Si-gueu capaços de crear l'amistat social». No és fàcil, sempre cal renunciar a alguna cosa, cal negociar, però si ho fem pensant en el bé de tots podrem aconseguir la magnífica experiència de deixar de banda les diferències per lluitar junts per quelcom comú. Si aconseguim de cercar

punts de coincidència enmig de moltes dissidències, en aquest compromís artesanal i a vegades costós d'estendre ponts, de construir una pau que sigui bona per a tots, aquest és el miracle de la cultura del trobament que els joves poden atrevir-se a viure amb passió.

175. Enamorats de Crist, els joves són cridats a donar testimoniatge de l'Evangeli a tot arreu, amb la seva pròpia vida. Sant Albert Hurtado deia que «ser apòstols no significa portar una insígnia al trauc de la jaqueta; no significa parlar de la veritat, sinó viure-la, encarnar-s'hi, transformar-se en Crist. Ser apòstol no és portar una torxa a la mà, posseir la llum, sinó ser la llum [...]. L'Evangeli [...] més que una lliçó és un exemple. El missatge convertit en vida vivent».

176. El valor del testimoniatge no vol pas dir que s'hagi de callar la paraula. Per què no parlar de Jesús, per què no explicar als altres que ell ens dóna forces per a viure, que és bo de conversar amb ell, que ens fa bé meditar les seves paraules? Joves, no deixeu que el món us arrossegui a compartir només les coses dolentes o superficials. Sigueu capaços d'anar contracorrent i sapigueu compartir Jesús, comuniquem la fe que ell us ha regalat. Tant de bo que pugueu sentir en el cor el mateix impuls irresistible que movia sant Pau quan deia: «Ai de mi si no anunciés l'Evangeli!» (1Co 9,16).

